

Obsah

Základní popis lokality
Historie a vývoj horolezectví v lokalitě
Horolezecký průvodce oblastí:
orientační schéma
Popis cest

Upozornění:

Oblast vrcholu Smolného je vyhlášena chráněným přírodním výtvozem a proto zde platí omezení horolezecké činnosti. Pokud budete chtít vykonávat tuto činnost, jste povinni si zjistit aktuální omezení.

Průvodce slouží jako monografie dané horolezecké oblasti s poslední aktualizací k 30. 3. 2006.

Na vydání průvodce spolupracovali:
ing. B. Hajzera, A. Raděj, L. Abt
Grafika: Aleš Raděj

Základní popis

Skály leží na západním úbočí kopce Smolný, který najdeme cca 2 km JV od Kobylé nad Vidnávkou.

Východiskem je buď Černá Voda,

odkud sem dojdeme po zelené značce [cca 1 hod.] nebo Kobylá, kde překročíme železnici a kolem budovy starého statku přes louky pod skály [cca 40min]. Smolný je vrchem (401 m.n.m.) v Žulovsko-vidnavské pahorkatině. Na vrcholu a západním svahu se nachází skalní město s množstvím kotlovitých prohlubní, známých jako Venušiny mísy. Dříve byly pokládány za pohanské obětní mísy a spojovány s nadpřirozenými bytostmi. Dnes je oblast vrcholu Smolného vyhlášena chráněným přírodním výtvozem. Na vrcholovém skalisku je zbudována vyhlídka.

Souřadnice GPS (WGS-72 N:50°20'07" E:17°08'49")

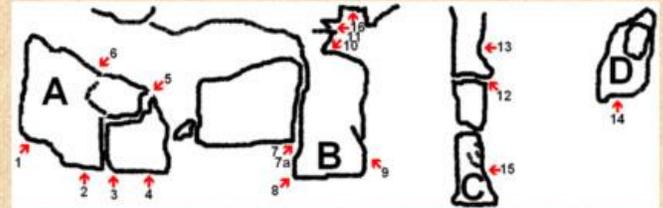

Smolný je z geologického hlediska tvořen monolitickou, hrubozrnnou žulou, tvarem připomínající pískovcové útvary. Cesty jsou v současné době osazeny kruhy, nýty a skobami. Cesty dosahují výšky 15 metrů a jsou označeny číslem a šipkou.

Historie a vývoj horolezectví v lokalitě

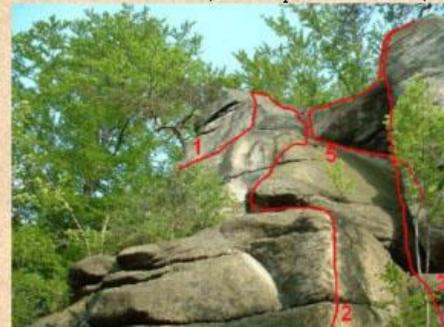
První horolezecký počín na zdejších skalách vykonali B. Fiala a B. Fiala v roce 1959, kdy byly vylezeny dva lehké směry. Největší nápor na zdejší terény představují šedesátá a sedmdesátá léta. V této době zde především B. Hajzera, J. Trusík, J. Začalová, P. Marcalík a J. Pospíšil vylezly všechny logické směry a vytýčili přes 10 nových cest. Poslední zásadním obdobím na zdejších skalách byl začátek devadesátých let, kdy se podařili první čisté RP přelety dvou nejtěžších cest Krvavá a Stavěcí. Tyto čisté přelety má na svědomí M. Pospíšil.

Orientační schéma

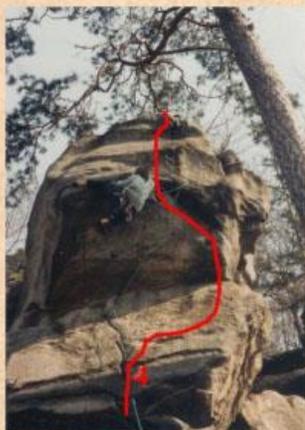

A. Borová věž

- 1. Traverzová** – Z hrany stěny vodorovně 4 metry doprava (hodiny) do jeskyňky. Přes hranu doprava do stěny (kruh) a spárkou na vrchol. B. Hajzera, J. Začalová 1972 – (3+ A0) 5
- 2. Přima** – Vhloubením ke kruhu. Hranou ke spáře a tou na vrchol. P. Marcalík, J. Pospíšil 1975 – (3+ A0) 5+

- 3. Zelená cesta**
– Hladkou stěnkou do koutku a tímto do zářezu se spárou. Průlez sklaním oknem a krátkou spárkou na vrchol. B. Fiala, B. Fiala 1959 – 3

Krvavá cesta, A. Raděj

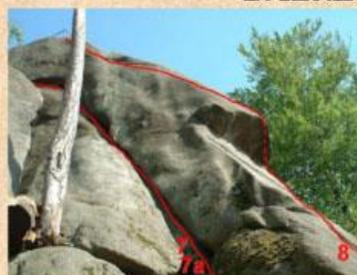
6. Krátká cesta – Stěnkou do koutku, tímto na šikmou římsu a vhloubením na vrchol. B. Hajzera 1963 – 2

4. Krvavá cesta – Z římsy středem plotny ke skobě. Doprava na hranu a pod převis (kruh). Přeš převis zleva (skoba) a na další plotnu (skoba). Do spárky a na vrchol. B. Hajzera, L. Decker 1975 – (V A0) 7

5. Bílá cesta – Zářezem do skalního okna. Tímto na druhou stranu a traverz stěnkou ke spáře a tou na vrchol. B. Hajzera, J. Trusík 1963 – 4-

B. Klouzačka

7. Snadný komín – Úzkým komínem do jeho zlomu a na vrchol.

7a Spárou – První 4 m spárou vpravo. J. Trusík 1963–3

C. Hlavní věž

8. Stavěcí – Stěnkou doprava k 1. kruhu. Postavením na hranu a tou k 2. kruhu a 3. kruhu. Od něj vydatným postavením na vrchol. B. Hajzera, J. Trusík 1972 – (V), 1. RP M. Pospíšil – 7

9. Těžká spára – Zprava do spáry, jí výše (nýt, smyčka) ke kruhu a zprava na vrchol. B. Hajzera 1972 – 5

varianta: **9a** – 5

varianta: **9b** – 5

C. Hlavní věž (vnitřní náměstíčko)

10. Samotář – Zářezem pod převis (nýt), pomocí spárky do vhloubení a na vrchol. B. Hajzera 1972 – 4+

11. Jezdecká – Přeš hranu do široké spáry a touto na vrchol. B. Hajzera 1963 – 4-

16. Varhánky – Nástup přes jeskyni. Jejím stropem do stěny. Nyní buď vlevo pomocí sokolíku v zářezu (varianta a) anebo přímo vhloubením (varianta b) na vrchol. M. Pospíšil, A. Raděj 1999 – 5

D. Hříbek

15. Mojžírova spára – Vpravo, šikmo ubíhající úzkou, zpočátku prstovou spárou, která se výše rozšiřuje na vrchol. M. Pospíšil 1988 – 6-

12. Sokolík – Výraznou spárou pod balvan a zleva na vrchol. B. Hajzera, J. Trusík 1963 – 3-

13. Hlavonožec – Vhloubením na vrchol. B. Hajzera 1963 – 4-

E. Sfinga

Podzimní – Krátkou spárkou na stupeň (hodiny) a přes plotny pod hlavu. Zleva po římse a na vrchol. B. Hajzera, J. Začalová 1972 – 4

